

De laatste toevluchtsoorden voor zeevogels

Arthur Firstenberg, 21 juni 2023

Reservaat met weinig straling op het eiland Texel, vroeg in juni, 2023

Over de hele aarde zijn vogels – symbolen van vrijheid en vreugde – verdwenen, en tenzij we stoppen met ze te doden, zullen ze nooit meer onze lucht en verbeelding verlevendigen. Het zijn Sternes, meeuwen, kluten, jan-van-genten, jagers, zeekoeten, papegaiduikers, scholeksters, eenden, ganzen, grutto's, fazanten, eksters, drieteenstrandlopers, ooievaars, kraanvogels, pelikanen, reigers, zwanen, duikers, mussen, duiven, epauletspreeuwen, uilen, aalscholvers, futen, bonte strandlopers, kraaien, raven, kale arenden, haviken, valken, gieren, ze verdwijnen allemaal uit de landschappen van onze huizen, bossen, zee-kusten en gedachten. Het komt zelden in het nieuws, en een wereld die gewend is geraakt aan steeds slinkende hulpbronnen en afnemend leven heeft er geen aandacht aan besteed. De waarschuwing voor een stille lente (Silent Spring), die zestig jaar geleden klonk als een trompetgeschal, is gekrompen van noodkreten die het hele jaar door plaatsvonden tot het bijna zinloze ritueel van de Dag van de Aarde, dat slechts één keer per jaar wordt herdacht.

Maar afgelopen voorjaar, in mei en juni, werd de wereld wakker geschud door schokkende verhalen en hartverscheurende foto's van dode zeevogels die hun broedplaatsen overal op het noordelijk halfrond bezaaiden, nergens zo levendig als in het natuurreservaat De Petten op het eiland Texel in Nederland, waar de lijken van grote sternes de grond bezaaiden alsof ze midden in de vlucht dood uit de lucht waren gevallen.:

Op het eiland Texel, vroeg in juni, 2022

Ornithologen en vogelbeschermingsorganisaties zeiden reflexief tegen zichzelf en de wereld: "Dit moet vogelgriep zijn", en ze kleedden zich in beschermingspakken en maskers terwijl ze op de vogelkerkhoven dwaalden met hun monsterzakken en testapparatuur, terwijl ze duidelijke tekenen van het tegendeel negeerden. Vogelgriep, zo zeiden ze, is zo besmettelijk en dodelijk dat het in dagen de wereld rondreist, zich als water tussen soorten verspreidt en hele kolonies in weken doodt. Terwijl men het feit negeerde dat twee Nederlandse kolonies grote sternenvan slechts zo'n 30 km van elkaar tijdens hetzelfde broedseizoen totaal verschillende uitkomsten hadden: Waterduinen, waarvan 7.000 nestvogels volledig werden weggevaagd, en Yerseke Moer, waarvan de kleinere kolonie totaal geen sterfte ondervond. Dat in Frankrijk 3.000 grote sternenvan in Platier d' Oye volledig werden gedood, terwijl duizenden paren grote sternenvan in Polder de Sébastopol helemaal geen ziekte hadden. Die vogelgriep was een herfst - en winterziekte en was nog nooit eerder voorgekomen in de lente of zomer. En dat het nooit eerder zoveel verschillende soorten vogels tegelijk had getroffen.

Maar dit was geen "vogelgriep", het was stralingsziekte van zendmasten, zoals gedocumenteerd in mijn nieuwsbrief van 28 juli 2022. Achttien nieuwe 4G-antennes waren toegevoegd aan drie zendmasten in De Petten, op het grondgebied waar de vogels broeden, enkele dagen voordat ze begonnen te sterven. En een groot aantal andere antennes en torens waren gericht op het reservaat van over een drukke scheepvaartroute waarvan het verkeer veel gebruik maakte van die antennes. Yerseke Moer heeft geen zendmasten, heeft veel minder antennes en bevindt zich op een geïsoleerde locatie, niet in de buurt van een grote haven en niet op een scheepvaartroute.

Ook in Frankrijk waren net tientallen nieuwe 4G-en 5g-antennes toegevoegd aan torens in de buurt van en in het reservaat van Platier d' Oye, gelegen in de buurt van de haven van Calais, terwijl de Polder de Sébastopol op een geïsoleerd eiland ligt zonder torens, weinig menselijke bewoners of bezoekers en ver van enig scheepvaartverkeer.

Een jaar later

In augustus 2022 waren onderzoekers verbaasd om te ontdekken dat 600 paar grote sternenvan – waarvan tenminste sommigen afkomstig waren uit de kolonies die waren weggevaagd – hadden

besloten om het zo laat in het seizoen opnieuw te proberen. Ze legden hun eieren en fokten minstens 300 jonge vogels, met succes, in juli en augustus op een nieuwe locatie op Texel, een strand aan de Prins Hendrik Zanddijk, eigendom van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). En dit voorjaar in 2023 is de Prins Hendrik Zanddijk gevuld met bijna 3.000 broedparen grote sterns, terwijl een tweede reservaat – het eiland De Bliet in het Haringvliet – meer dan 2.000 broedparen telt. Deze twee kolonies en vijf kleinere kolonies zijn in totaal ongeveer de helft van het aantal grote sterns van voorgaande jaren. Ze gedijen er goed, maar alle rampzalige broedplaatsen van de afgelopen lente, waarvan vele jaren of decennia de broedplaatsen voor deze soort waren, zijn verlaten. "Het is opvallend: de gebieden met kolonies die vorig jaar zwaar getroffen waren door vogelgriep bleven dit jaar leeg, waaronder die van Waterduinen (Zeeland), Wagejot en De Petten op Texel (Noord-Holland), Griend en De Petten bij Camperduin (Noord-Holland)", schreef Ruud van Beusekom van Vogelbescherming Nederland op 5 juni 2023.

Nu gaat iedereen ervan uit dat de vogels die dit jaar met succes nestelen immuniteit hebben verworven tegen het H5N1-influenzavirus. Maar de gebieden die dit jaar door de grote sterns zijn gekozen, zijn gebieden met lagere straling. De Prins Hendrik Zanddijk, de enige broedplaats voor deze vogels dit jaar op Texel, is het rustigste, minst bezochte strand van het eiland. De dichtstbijzijnde antennes liggen op ongeveer 3 kilometer afstand, en vanwege het kleine aantal bezoekers en schepen worden ze weinig gebruikt en zenden ze weinig straling uit. Evenzo is De Bliet, in het Haringvliet, een eiland zonder mensen en zonder antennes in een afgesloten waterweg die door weinig schepen wordt bezocht.

Een andere anomalie die onderzoekers niet verklaren, is het feit dat het verwijderen van alle dode vogels uit de kolonies vorig jaar de sterfte verhoogde: "vorig jaar bleek dat het verzamelen van karkassen in kolonies een negatief effect heeft op de verdere verspreiding van vogelgriep", schreef Odessa Langeveld op 12 mei van dit jaar. Met andere woorden, het laten rotten van met virussen besmette karkassen op de broedplaatsen verminderde de verspreiding van de ziekte, terwijl het verwijderen ervan de verspreiding ervan verhoogde. Maar niemand overweegt dat de teams van werknemers die de karkassen dagelijks verwijderden allemaal mobiele telefoons droegen en gebruikten, die niet alleen zelf straling uitstoten, maar ook de zendmasten op of nabij de site dwongen om continu actief te zijn.

Het moet herhaald worden dat griep, of het nu bij mensen, dieren of vogels is, nooit is aangetoond dat het een besmettelijke ziekte is. In 1918, op het hoogtepunt van de Spaanse griep, mislukten pogingen van medische teams in Boston en San Francisco om de besmettelijke aard van de griep aan te tonen, volledig en overduidelijk. Dergelijke experimenten bij mensen werden gepubliceerd in het Journal of the American Medical Association, het Boston Medical and Surgical Journal en Public Health Reports. Dergelijke experimenten bij paarden werden gepubliceerd in Veterinary Journal.

Hoofdstukken 7, 8 en 9 van mijn boek, *The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life*, zijn gewijd aan een volledig en gedetailleerd onderzoek van de geschiedenis en wetenschap van influenza. Hoofdstuk 16, het langste hoofdstuk in het boek, is gedeeltelijk gewijd aan de effecten van elektromagnetische straling op vogels. Ik stel voor dat alle vogelbeschermingsorganisaties mijn boek kopen en het zorgvuldig lezen.

Ik ontvang rapporten van waarnemers over de hele wereld over vogels die verdwijnen van zee-kusten nadat er telecommasten langs zijn gebouwd. Gisteren kwam deze e-mail bijvoorbeeld van Manju Carrow, die schreef over een nieuwe Verizon-mast op een rustige Kaap in Florida:

"Ik ging vorige week naar Cape San Blas, Florida. Ergens tussen april 2022 en voor 11 juni 2023 hebben ze een zendmast aan de kaap toegevoegd. Er waren er al twee in de buurt, maar niet direct

aan de kaap. Sinds 2020 ben ik er vijf keer geweest. De kaap heeft alleen huizen en enkele kleine winkels, geen hotels. Op alle stranden waar ik ooit ben geweest, waren er veel vogels op het strand. Het was voor het eerst dat ik geen kleine strandlopers en andere vogels op een strand zag zoals ze meestal op het strand rennen om insecten te pikken als de golven zich terugtrekken. Ik vertelde het aan een plaatselijke bewoner en eigenlijk realiseerden we ons hetzelfde, we hadden het gewoon niet gemerkt. Natuurlijk, op dag één, toen ik me realiseerde dat ik de hele dag maar twee vogels had gezien, dacht ik meteen aan de nieuwe mast.”

Als u verbonden bent met een vogelbeschermingsorganisatie, stuur dan deze nieuwsbrief, samen met de nieuwsbrief van vorig jaar getiteld "vogels op Texel", door naar haar functionarissen en raad van bestuur en vraag hen contact met mij op te nemen. En iedereen, stuur een e-mail naar Ruud Van Beusekom en Marieke Dijkman van BirdLife Nederland en vertel hen om wakker te worden voor de straling die hun vogels doodt, en om met ons samen te werken om er een einde aan te maken!

Arthur Firstenberg

Directeur, [Cellular Phone Task Force](#)

Auteur, [The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life](#)

Beheerder, [International Appeal to Stop 5G on Earth and in Space](#)

Supervisor, [ECHOEarth \(End Cellphones Here On Earth\)](#)

P.O. Box 6216

Santa Fe, NM 87502

USA

telefoon: +1 505-471-0129

info@cellphonetaskforce.org

21 juni 21, 2023